

Sygn. akt IV U 168/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 26 czerwca 2017r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Elżbieta Wojtczuk
Protokolant	st. sekr. sądowy Dorota Malewicka

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 26 czerwca 2017r. w S.

odwołania A. K.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 28 grudnia 2016 r. Nr (...)

w sprawie A. K.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o należności z tytułu składek

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala, że A. K. nie jest dłużnikiem z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne za miesiąc grudzień 2006r.

Sygn. akt IV U 168/17

UZASADNIENIE

Organ rentowy - Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. decyzją z dnia 28 grudnia 2016 r. na podstawie art. 83 ust. 1 i art. 32 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych stwierdził, że A. K. jest dłużnikiem Zakładu Ubezpieczeń Społecznych z tytułu nieopłaconych składek na ubezpieczenie zdrowotne za miesiąc grudzień 2006 r. wskazując, że zadłużenie wraz z należnymi odsetkami za zwłokę naliczonymi na dzień wydania decyzji wynosi łącznie 363,43 zł.

Od tej decyzji odwołanie wniósł ubezpieczony A. K. wskazując, że nie zgadza się z powyższą decyzją i podnosząc, że jest człowiekiem bezrobotnym od 10 lat, jest na utrzymaniu żony emerytki, nie jest w stanie spłacić w/w zadłużenia, od 2007 r. nie informowano go nigdy o zadłużeniu i w ocenie ubezpieczonego powinno ono ulec przedawnieniu (odwołanie k. 2-4).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i zasądzenie od płatnika składek kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych podtrzymując argumentację zawartą w zaskarżonej decyzji (odpowiedź na odwołanie k. 5-7).

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

A. K. w okresie od 01.01.1999 r. do 31.12.2006 r. prowadził działalność gospodarczą (od 1 stycznia 2007 r. działalność została formalnie zawieszona) będąc jednocześnie zatrudnionym od 01.10.1999 r. do 07.12.2006r. w (...) Sp. z o.o. (okoliczności niesporne). A. K. do 10 grudnia 2006 r. nie złożył deklaracji rozliczeniowej oraz nie opłacił on składki za miesiąc grudzień na ubezpieczenie zdrowotne i w związku z powyższym wysokość zadłużenia płatnika składek została określona przez organ rentowy na podstawie deklaracji o numerach 01-39, które to płatnik złożył do listopada 2006 r. i na podstawie deklaracji złożonej za miesiąc listopad 2006 r. organ rentowy dokonał oznaczenia kwoty z tytułu składki na ubezpieczenie zdrowotne za miesiąc grudzień 2006 r.

Pismem z dnia 23 listopada 2006 r. organ rentowy zawiadomił A. K. o wszczęciu postępowania w zakresie określenia wysokości należności z tytułu składek na ubezpieczenie zdrowotne za miesiąc grudzień 2006 r., które zostało doręczone wymienionemu 28.11.2016 r., a pismem z dnia 8.12.2006 r. A. K. został zawiadomiony o zakończeniu postępowania dowodowego (akta organu rentowego).

W grudniu 2006 r. A. K. jednak faktycznie nie prowadził działalności gospodarczej i nie osiągnął z tego tytułu przychodów, bo przebywał na zwolnieniu lekarskim w związku z niezdolnością do pracy od 7 grudnia 2006r. do 20 stycznia 2007 r. (zestawienie zaświadczeń o niezdolności do pracy k. 18). Działalność gospodarcza A. K. w 2006 r. opodatkowana była w formie karty podatkowej, w której przychód (dochód) nie jest ustalany (informacja z US – k. 23).

Sąd zważył, co następuje:

Odwołanie A. K. jest zasadne i zasługuje na uwzględnienie.

Jako podstawę prawną zaskarżonej decyzji organ rentowy wskazał przepis art. 66 ust. 1 pkt 1 lit.c ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. nr 210, poz. 2135 ze zm.), zgodnie z którym obowiązkowi ubezpieczenia zdrowotnego podlegają osoby spełniające warunki do objęcia ubezpieczeniami społecznymi lub ubezpieczeniem społecznym rolników, które są osobami prowadzącymi działalność pozarolniczą lub osobami z nimi współpracującymi, z wyłączeniem osób, które zawiesiły wykonywanie działalności gospodarczej na podstawie przepisów o swobodzie działalności gospodarczej.

W tym miejscu należy rozgraniczyć obowiązek podlegania ubezpieczeniu zdrowotnemu od obowiązku opłacania składki z tytułu ubezpieczenia. W zakresie zasad opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne zasadnicze znaczenie ma art. 82 ust. 1 ustawy z dnia 27 sierpnia 2004 r. o świadczeniach opieki zdrowotnej finansowanych ze środków publicznych (Dz. U. nr 210, poz. 2135 ze zm.), który stanowi, że w przypadku, gdy ubezpieczony uzyskuje **przychody** z więcej niż jednego tytułu do objęcia obowiązkiem ubezpieczenia zdrowotnego, składka na ubezpieczenie zdrowotne opłacana jest z każdego z tych tytułów odrębnie. Ustawodawca posłużył się w przytoczonych wyżej przepisach pojęciem "przychód" dla określenia momentu powstania obowiązku opłacania składki z kilku tytułów, co oznacza, że przepisy te uzależniają powstanie obowiązku opłacenia składek na ubezpieczenie zdrowotne od uzyskania "przychodu". Skoro zatem w przepisach określających obowiązek opłacania składek na ubezpieczenie zdrowotne, ustawodawca konsekwentnie odnosi się nie do tytułu ubezpieczenia, ale do uzyskiwanych z niego przychodów, należy uznać, że dopiero ich osiągnięcie wywołuje skutek w postaci obowiązku zapłaty składki (uzasadnienie wyroku z dnia 2 listopada 2016r. Sądu Apelacyjnego w Lublinie w sprawie III AUa 556/16).

W okolicznościach niniejszej sprawy bezspornym jest, że A. K. od 7 grudnia 2006 r. do 20 stycznia 2007 r. przebywał na zwolnieniach lekarskich w związku z niezdolnością do pracy, a z działalności gospodarczej w 2006 r. rozliczał się z Urzędem Skarbowym w formie karty podatkowej, gdzie nie były ewidencjonowane przychody. A. K. w toku procesu twierdził konsekwentnie, że w grudniu 2006 r. nie uzyskał żadnych przychodów z tytułu działalności gospodarczej w związku z chorobą. Organ rentowy powyższemu faktowi nie zaprzeczył w toku procesu. Należy podkreślić, że zgodnie z art. 210 § 2 k.p.c. każda ze stron obowiązana jest do złożenia oświadczenia co do twierdzeń strony przeciwnej, dotyczących okoliczności faktycznych. Wobec niewypowiedzenia się strony pozwanej co do twierdzeń

strony przeciwnej o faktach, sąd może fakty te uznać za przyznane (art. 230 k.p.c.). W świetle powyższego Sąd uznał, że okolicznością bezsporną jest to, że A. K. w okresie objętym zaskarżoną decyzją nie uzyskał przychodu z tytułu prowadzonej działalności.

Mając powyższe na uwadze Sąd uznał odwołanie za zasadne i na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc orzekł jak w sentencji wyroku. W tych okolicznościach bezprzedmiotowym stało się odnoszenie do zarzutu przedawnienia podniesionego przez płatnika składek w odwołaniu.